

دهزگای ئایـدیا و کتـبی جوانیهـکانی وەرگر ... ء بدولموتـلیب ء بدوـلا

کتـبی جوانیهـکانی وەرگر "لـکـهـینهـوه" له چاپ و بـاوکردنهـوهی دهزگای ئایـدیایه له نویسنی (عهـ بدولموتـهـلیب عهـ بدوـلا) هیه، قسه له ئهـدهـبی نوـی کوردی دهکات و له سـ بهشی سهـرهکی پـکهـاتوهـ... له گـمهـكـ با به تی گـرنگ دهـكـهـتهـوه.

(1)

جوانیهـکانی وەرگر

نوسین ژههر و تریاکه، ئهـو قسهیهی دریدا پـمان دهـت نویسن نه کـمهـكـ داله، دهـبـ تهـئویل بـکـرت! نه کاره، که شیای بهـشداریکردن و گـهـین و گواستنهـوه بـت! بهـکو فهزای ههر یهـك له خوـنهر و نوسهـره، چونکه هیچ دهـقـكـ بـ بوونی (نوسهـر) و بهـشداریکردنی (خوـنهر) بوونی نییه، ههـموو ئهـوانهـش پهـیوهـندیان به چهـمکی (جیاوازی)یهـوه هیه، چونکه نوسهـر پـش ئهـوهی خودی خـی بدـزـتهـوه، دهـکهـوتـه نـو بوونی زمانهـوه، بهـو مانایهـش نیازی دانهر ئاسـی تـگـهـیشتن دیاری ناکات، بهـکو بهـشـکی زـری تـگـهـیشتن دهـکهـوتـه دهـرهـوهی زمانی دهـقهـوه و پهـیوهـندی بهـ کلتور و رافهـکردنی قـناغه جیاوازهـکانی کلتورهـوه هیه، واته خوـنهر شوـنی ناوهـندی زمانهـوانی پـ ناکاتهـوه، بهـکو لهـگه فـمهـکانی زمانهـوانی و خهـیاـکراوی کـمهـایه تی و جیهانـبینی مامهـه دهکات، ئهـوهـش بهـرهـو تـگـهـیشتن و رافهـکردن و بهـرهـمهـهـنانهـوهی تایبهـتمان دهکاتهـوه! ئهـگهـر ئهـوه خـای بهـشداریکردنی خوـنهر بـت، ئهـوه نویسن لهـسهـر زنجیرهیهکی بـ کـتـایی له بهـرهـمهـهـنانهـوهی دال دهژیت، به دیوهـکهی دیکه خـای گـهـین و گواستنهـوهی گـهـنیگای دهـق له سهـر توانای وـوژاندنی پرسیار و وهـامی پرسیاره جیاوازهـکان راست دهـبـتهـوه... کهواته ئهـوه جیاوازییه فیکرهی یهـکـگرتووی کـتـائامـزی نـوان دهـق و دانهر، بابته و خود.. رهـتدهکاتهـوه، وهـك چـن به تووندی یهـکـگرتنی نـوان دهـق و خوـنهر بهـجـدهـهـلـت، ههـموو ئهـوانهـش لهـسهـر ئیشکالـیی بـکـتـایی زمان درـژ دهـبنهـوه!

(2)

تښگه‌یشتن و راقه‌کردن

ژیان وه‌ستانی نییه، دنیای ئه‌ده‌ب و هونه‌ریش دنیایه‌کی وه‌ستا و راگوزهر نییه، خښی ئه‌ده‌ب و هونه‌ر ته‌نھا خښییه‌کی ساته‌وختی له کار که‌وتوو نییه، ده‌قی ئه‌ده‌بی سهرکه‌وتوو هر به‌وه‌نده نابښ به‌سه بکات، هیچ کارښکی ئه‌ده‌بی و هونه‌ری سهرکه‌وتوو له دنیادا نییه، کښمه‌ښک چه‌مک و فیکر و فله‌سه‌فه‌ی زیندوومان بښ نه‌خاته ښو ژیا‌نه‌وه، هیچ کارښکی ئه‌ده‌بی و هونه‌ری سهرکه‌وتوو له دنیادا نییه، هه‌ښگری دنیابینی و خه‌ون و پرسى سهرده‌م نه‌بښت، هیچ کارښکی ئه‌ده‌بی و هونه‌ری، سهرکه‌وتوو نییه، هه‌ښگری ئه‌زموونښکی به‌رفره‌وانی مه‌عریفه و ټاگایى نه‌بښت. ژیان به‌رده‌وامی ده‌نه‌خشښښت، نووسه‌ری دا‌ه‌ښنهر له سهر ښ پښگه‌ی ښه‌ه‌تی وه‌ستاوه؛ مه‌عریفه‌ی به‌رده‌وام، خه‌یاښی کراوه، جوړئه‌تی ته‌جاوزکردن.

که‌واته دنیای دا‌ه‌ښنان و به‌های ده‌قی دا‌ه‌ښنهرانه، مه‌رج نییه، له‌گه‌ښ پښوه‌ره‌کانی خو‌ښنهر و رښښیری باو یه‌کبگرښته‌وه، به‌ښکو بایه‌خی خښی له‌وه‌دا ده‌بینښته‌وه، که ټاسښی چاوه‌ښوانی خو‌ښنهر و پانتایى رښښیری باو دووچاری ښک و ټاوه‌ژوو بوونه‌وه ده‌کات! بایه‌خی خښی له‌وه‌دا هه‌ښده‌گرښته‌وه، که پښوه‌ره هونه‌رییه باوه‌کان ته‌جاوز ده‌کات و ښچوون و پښوه‌ری نوښ داده‌ښښ، ښ ټه‌وی له رښگای پرسى نوښوه به‌رده‌وامی به دانوستان و گفتوگښ زیندووه‌کانی بدات، نووسه‌ر و خو‌ښنهری دا‌ه‌ښنهرانه چه‌ند له نووسین و خو‌ښندنه‌وه به‌ره‌و پښش بچښت، ټه‌وه‌نده واز له گریمان‌ه‌کان ده‌ښښ و به کښمه‌ښک ښچووندا ده‌چښته‌وه و کښمه‌ښک پرسىاری نوښ ټا‌سته ده‌کات و کښمه‌ښک چاوه‌ښوانی دیکه ښ ژیان ده‌خاته‌وه.

(3)

په‌راو‌ښی خو‌ښندنه‌وه

(ټښمه له زه‌مه‌ن‌کدا ده‌ژین که به مانا “پرښست” ییه‌که‌ی ونبووه. ټښمه له چاوه‌ښوانی زه‌مه‌ن‌کداین که به مانا “بیکت” یه‌که‌ی قابیلی چاوه‌ښوانی نییه) هه‌ښبه‌ته به‌شښکی به‌رفره‌وان له هښزی ټه‌و دوو رسته‌یه، ده‌شښ له‌وه‌ښو له خه‌یا و شیعره‌وه نزیک ښته‌وه، که ده‌که‌وښته ده‌ره‌وه‌ی عه‌ق و واقعی باو، ده‌که‌وښته ښده‌نگی و ښشاییه‌وه، ښگومان له‌و دیوو عه‌ق و واقع، گوتارښک ښ حه‌قیقه‌ت بوونی نییه، جگه له زمانى خه‌یا و زمانى جوانى نه‌بښت، له هر کوښ، ټه‌و دیوو واقع ټاماده ښت، خه‌یا‌ښیش ټاماده‌یه، له هر کوښ ښده‌نگی و ښشایى ټاماده ښت شیعر و جوانى ټاماده‌یه. که‌واته

ئەگەر خەيا ۋە واقع جياواز بىت و شيعريش لە رڭگاي ئەو جياوازييهوه، لە رڭگاي بڭدەنگي و بڭشاييهوه پەيوەندی بە خەيا ۋەهوه بکات، ئەوه دەتوانين بڭڭين هەرچەندە ماوهي نڭوان نوسەري ئەدەبي و خەيا ۋە مەتر بڭتەوه، ئەوهندە رووبەري ئيبداع بەرفرەوانتر دەبڭت. وەك ديارە ئەو هەڭگرتنەوهيه راستەوخ ۋە لە دەستەواژە بەناوبانگەكەي (نېفەري) يەوه وەرگيراوه كە دەڭڭت: تا مەوداي رووانين بەرفرەوانتر بڭت، رووبەري گوزارشتکردن بەرتەسك دەبڭتەوه.